

ŠKOLNÍ VĚŠTEC

Časopis o ZŠ TGM Borohrádek vydání č. 1 prosinec 2017

Rozhovory

Anketa

Aktuality

Pro odreagování

PC hry, Tipy na výlet

Soutěže

Obsah

- Pan učitel Sitka na cestách 4
- Rozhovor s paní učitelkou Bastlovou 7
- Rozhovor s bývalou žákyní Petrou Gluchovou 9
- Rozhovor s Adélou Kroulíkovou 12
- Anketa na téma Vánoce 14
- Ze slohových prací Moje ideální partnerka 16
- Jak dobře se známe 17
- Školní parlament 18
- Sport na naší škole 19
- Pro odreagování 20
- Need for Speed Pro Street 21
- Tip na výlet – Prachovské skály 22
- Ohlédnutí za uplynulým obdobím 23
- Zeptaly jsme se paní ředitelky Ivy Příbylové 27
- Soutěž pro žáky 1. stupně 28
- Soutěž pro žáky 2. stupně 28
- Co mám na srdci 28

Ahoj všichni!

Vánoce jsou tady! A k Vánocům neodmyslitelně patří děláni radosti druhým. My jsme se rozhodli potěšit tím, že jsme vytvořili časopis určený všem, kteří mají rádi naši školu.

Budeme se snažit přinášet vám rozhovory se současnými i bývalými učiteli a žáky naší školy, aktuální informace či ohlédnutí za uplynulým obdobím. Také se můžete těšit na ankety, ukázky ze slohových prací, soutěže či tipy na výlet a představení počítačové hry.

Hezké počtení :)

Příjemné prožití vánočních svátků a úspěšný vstup do nového roku Vám přejí členové mediálního kroužku ZŠ TGM Borohrádek :)

Pan učitel Sitka na cestách

Připravily: Veronika Michajlova, Kristýna Svobodová

Pan učitel Ondřej Sitka se 1. října 2017 vydal na cestu do Jižní Ameriky. Podařilo se nám s ním spojit a položit mu několik otázek. ☺

Proč jste se rozhodl cestovat?

Baví mě to z mnoha důvodů. Pravděpodobně nejsem s to pojmout všechny, tak např.: Když jsem 1400km (i méně) od domova, v kraji, který neznám, obklopen cizí kulturou a neznámými lidmi, bez představ, kam se vrátím, dává mi to zvláštní mix pocitů, od nejistoty a obav po svobodu a zvědavost, jak bude vše probíhat, koho poznám a co nového uvidím. V takovém rozpoložení mysli je snadnější poznat sám sebe a odpovědět na otázky, které jsou vám v nitru často pokládány, a dlouho jste na ně neznali odpověď. Cítím se mladý a nespoutaný, proto rád podnikám cesty jako je tato. Potřebuji najít klid ve své duši. Dokud ho nenajdu, budu nejspíš nadále cestovat.

Popište nám, jak probíhá vaše cesta?

Rychleji, než jsem očekával. Jsem člověk nestálý, který nevydrží dlouho na jednom místě, přestože to je místo krásné a překypující energií. Zpočátku jsem na sebe byl trochu naštvaný, že tolik spěchám a přicházím o krásná místa. Později jsem si však uvědomil, že je to mojí přirozeností či láskou k lidem, které jsem zanechal doma. Ano, láska je tou hybnou silou, která je příčinou mého rychlého putování. Cestu si nicméně velmi užívám a cítím, že se čas zkracuje. Po prvních deseti dnech mi to přišlo jako rok 😊 Fyzicky cesta probíhá takto: Zpočátku jsem pouze stopoval a šel, později jsem začal používat autobusy a užívat si treky v přírodě a teď čekám na let do střední Ameriky 😊

Jaké země jste procestoval?

Brazílii, Paraguay, Argentinu, Chile, Bolívii, Peru, Ekvádor, Kolumbii. *(Rozhovor vznikl na konci listopadu před přesunem do Střední Ameriky. Nyní již pan Sitka procestoval také Salvador, Guatemalu, Mexiko, Belize a Honduras. – Pozn. red.)*

Jaký byl váš největší zážitek?

To je ohromně těžká otázka, když každý den vaší cesty je výjimečný a zažíváte velmi různorodé zážitky. Velmi živě vzpomínám na svoji první krizi, kdy jsem se cítil sám, smradlavý a bez nálady. Oslovil mě Argentinec Alex a nabídl mi pohodlí svého domova. Poznal jsem jeho milou přítelkyni Natali a strávil s nimi a jejich přáteli celý úžasný následující den. To byl nádherný pocit! Stejně tak, když jsem pobýval u spirituální komunity a zklidnil svou mysl a otevřel srdce. Jsou však okamžiky, které předčí dva zmiňované. Jsou to okamžiky ticha a samoty v divoké přírodě, v nadmořské výšce nad 4 000 m n. m., kde jste jen se svými myšlenkami. Miluji ten pocit, celý den chodit a nikoho nepotkat, rozložit si stan na krásném místě a jen tak BÝT. Ano, v těchto okamžicích jsem se rozplakal štěstím, a proto je mohu prohlásit za své nejlepší zážitky.

Co se vám na cestování nejvíc líbí?

Svoboda 😊

Je naopak něco, co se vám na cestování nelíbí?

Turisti, řeznictví, taxikáři (i když jsem nikdy nepoužil), ruch velkoměst, boty (ale někdy jsou nezbytné)... Pravděpodobně by se ještě něco našlo, ale to už jsou maličkosti 😊

Jak reagovalo vaše okolí, když jste se rozhodl vycestovat?

Okolí reagovalo vesměs velmi pozitivně. Většina mě v mém konání podpořila a přála šťastnou cestu. Občas jsem cítil i určité obavy a strach ze strany příbuzných (babička 😞) Musím však přiznat, že poslední týden před odletem byl emocionálně velmi vypjatý. Mnoho úžasných lidí z řad žáků, přátel a rodiny mi přichystalo tolik krásných okamžiků, že jsem na chvíli zapochyboval o svém odjezdu. (Kecám, nezapochyboval, ale bylo to těžké!)

Jak vzpomínáte na naši školu?

Škola... Jakási budova plná žáků a učitelů, kde se odehrává dennodenní rutina. Ne však pro mě! Pro mě je to něco jako velká rodina, kterou jsem nikdy v té „opravdové“ rodině neměl. Je tu moje, „maminka“ paní Příbylová, která se za mě vždy postavila, když jsem se vzbouřel systému a udělal nákej průser. Mám tu trojici těch nejlepších bráchů Michala, Toma a Honzu (možná strýček 😊), kteří byli u mých nejdůležitějších životních okamžiků. V neposlední řadě jsou tu MÉ děti, nikoliv jen žáci. Ohromní, mladí, neposkvrnění učitelé, jejichž kouzelná přítomnost je nad všechny léky světa! Není den, kdy bych nevzpomněl!

Jaké jsou vaše další plány?

Vrátit se domů, oženit se, mít dvě krásné holčičky a bydlet s nimi ve stanu... 😊
Teď vážně! Snažím se nad budoucností moc nepřemýšlet a žít přítomným okamžikem, tak jak to umíte vy děti, ale vůbec mi to nejde 😞 Jsem vyloženě plánovací typ. Nechci prozradit úplně všechno, ale rámcově plánuji toto: pořádně si užít lyžák, obecní čermenský ples, v dubnu se asi vypařím za hranice a dál to opravdu nemá smysl plánovat 😊

Rozhovor s paní učitelkou Bastlovou

Připravily: Ema Houšťková, Karolína Vojnarová

Pro rozhovor jsme si vybraly paní učitelku Bastlovou, která na naší škole učí od září 2017.

Co vás baví na tomto povolání?

Toto povolání je velmi různorodé. Baví mě práce se žáky, baví mě to, že se něco nového dozvím, zasměji se při hodinách a celkově tak všechno.

Proč jste se rozhodla být právě učitelkou?

U mě to bylo trochu složitější, já jsem totiž nechtěla být učitelkou. Domlouval mi můj pan třídní učitel na základní škole, ale já jsem si podala přihlášku na ekonomickou školu, tu jsem dokončila, a když jsem se rozhodovala, kam půjdu na vysokou školu, tak první, co padlo, bylo, že bych chtěla jít učit. To samozřejmě moje paní učitelka na účetnictví nechápala a tūkala si na čelo, protože proč bych já šla dělat učitelku, když bych měla jít dál na ekonomku. Ale nakonec to dopadlo.

Čím jste chtěla být, když jste byla menší?

Možná jsem chtěla někdy být učitelkou, ale potom mě to rychle přešlo. Ale mně se vždycky líbilo herectví. Ale učitelé jsou vlastně taky takoví herci.

Co ráda děláte ve volném čase?

Ve volném čase nejradši sportuji. Chodím běhat, občas běhám i nějaké běžecké závody, ale jen tak spíš jako pro svůj zájem, ne že bych chtěla vyhrávat, to se asi ani nestane. Také se věnuji divadlu. Vedu dramatický kroužek, spíš tedy ochotnický divadelní spolek v Českém Meziříčí, a sama hraji v dospělém divadle.

Jaká jste byla zákyně?

Samozřejmě hodná. Hodná, vždycky jsem se všechno učila, hlásila jsem se, nevyrušovala jsem a prostě ta nejlepší, že jo.

Ne, tak asi jako známky jsem měla dobré. To ano, to zase nemůžu říct, že ne, ale průšvihy taky nějaké byly. Občas samozřejmě byla i nějaká pětka, ale na vysvědčení jsem měla jedničky a dvojky.

Jak se vám líbí na této škole?

Moc, jsem opravdu hrozně spokojená. Je to tady hrozně fajn, co se týče učitelů i vás žáků, je to tady fakt strašně super. Jste všichni hrozně akční, za což jsem hrozně ráda! Můžeme jako učitelé hrozně moc věcí s vámi podnikat. Prostě je to tady takové rodinné.

Rozhovor s bývalou žákyní Petrou Gluchovou

Připravily: Kristýna Novotná, Kateřina Davidová

Pro náš rozhovor jsme si vybraly bývalou žákyni Petru Gluchovou, která nedávno dosáhla velkého úspěchu a která je také autorkou loga ZŠ TGM Borohrádek.

Jak vzpomínáš na léta v naší škole?

Stále dodnes ráda vzpomínám, měla jsem svoji nejlepší třídu s třídní učitelkou Ivanou Davidovou. Měla jsem dobré i méně příjemné chvíle, protože někteří studenti si dělali legraci z mého sluchového postižení a hlasu.

Nikdy nezapomenu na školní zážitky, výlety a sportovní soutěže i na spolužáky.

Díky škole jsem jela poprvé bez rodičů do zahraničí, a to do Itálie. Byl to pro mě takový nový a neopakovatelný zážitek, do té doby jsem byla zvyklá cestovat pouze s rodiči. Jsem ráda, že základní škola nabízí tak pestré aktivity pro své žáky. ☺

Jaké pro tebe bylo chodit do školy s tvým zdravotním problémem?

Bála jsem se jít na druhý stupeň do větší školy do Borohrádku, protože jsem byla zvyklá na svoji malou třídu na menší škole na vesnici. Ale díky laskavosti a empatii pana ředitele Přibyla i všech pedagogů jsem mohla chodit do školy v Borohrádku společně se zdravými dětmi a byly pro mě vytvořeny ty nejlepší podmínky ke studiu.

Někteří studenti si dělali legraci z mého postižení a hlasu, což pro mě nebylo opravdu příjemné. Přesto jsem měla svoji dobrou třídu, respektovali mě a brali jako zdravou spolužačku, pomáhali mně, podporovali. Alespoň v to doufám ☺. Teď jsem ráda, že jsem neslyšící, a za sluchové postižení se nestydím. Mohu používat komunikaci mluvenou řečí pomocí odezírání nebo znakový jazyk, který používám při komunikaci s neslyšícími. Neslyšící svět. Je mně bližší. Nebylo pro mě jednoduché chodit do běžné školy, musela jsem celý den dávat pozor, soustředit se, dopisovat zápisky. Pokud jsem nestíhala, tak jsem opisovala od svých spolužaček, přesto jsem zvládla celé studium. ☺ Dodnes nechápu, jak jsem mohla chodit na hudební výchovu, když zpívat neumím a nemám přesný rytmus. Největším mým problémem byl, když se mně při vyučování vybila baterie a já neměla náhradní. Moji bývalí spolužáci na to určitě nemohou zapomenout☺!

Jak si se cítila, když jsi viděla své logo v tak velkém formátu?

Když mě pozvala paní ředitelka Příbylová na den otevřených dveří, přijela jsem se podívat se svoji mamkou. Z toho jsem měla úžasný pocit! Nevěřila jsem vlastními očima, myslela jsem si, že logo bude takové menší a ne přes celou zeď v hale. Velice mě dojalo a zároveň potěšilo, že „můj“ strom bude připomínat moje krásné školní roky na této škole.

Co podle tebe logo představuje?

Představuje ŽIVOT. Strom jako symbol života představuje součást celého roku, všech ročních období. Na jaře má krásné zelené listy s květy, v létě už má zelené listy buď s plody, nebo bez nich, na podzim barevné listy opadávají, v zimě odpočívá a je bez listů. Stále je to ale strom. Od narození až do konce života, strom je stále s námi. Pokud mám občas špatnou náladu, občas objímám stromy, jsou tak silné a dávají mně klid. Mám za to stromy moc ráda 😊.

Proč ses rozhodla zúčastnit se mezinárodní soutěže Miss Evropy?

Byla to soutěž Miss & Mister Deaf World, Europe, Asia 2017 pro neslyšící.

Dobře si vybavuji okamžik, kdy jsem svého staršího brácha jela podpořit do Prahy ve finále soutěže Miss & Mister Deaf World 2016 (MMDW 2016). Ale nejen jeho, ale i Lenku Sagulovou, která reprezentovala ČR. Po finálovém večeru jsem se bratra zeptala, jaké to bylo na soustředění a během soutěže. Odpovídal mi: „Chceš vědět více o soutěži, přihlas se a uvidíš, prostě běž a zkus to!“ Byla jsem překvapená, co mně můj velký brácha poradil a že od ničeho neodrazil. Naopak mě podporoval, jsem ráda, že mám svého sourozence Honzu! Podporovaly mě kamarádky i rodina a touha prožít něco nového byla hodně silná.

Poslední možný den přihlášení jsem stále váhala, nebyla jsem si jistá sama sebou, říkala jsem si ale, že tuto příležitost nepromarním a vyzkouším si při soutěži vše, co je běžné při soutěžích krásy zdravých dívek.

Výhodou bylo, že chodím do neslyšícího souboru Pantomima S. I., kde vystupuji se skupinou v divadle, ovládám znakový jazyk a trochu mezinárodní znakový systém, díky kterému mohu komunikovat s neslyšícími z jiných zemí. Asi bych to přirovnala k angličtině jako k světovému jazyku. V žádném případě nelituji toho, že jsem se přihlásila do Miss & Mister Deaf World, Europe, Asia 2017. Tato soutěž je specifická tím, že jsou soutěžící neslyšící, ale ani jejich hendikep není překážkou, aby dostali příležitost vyzkoušet si věci, které zdraví lidé berou jako samozřejmost. Tato soutěž není jen o kráse, ale i o určitém charisma každého soutěžícího, o svědomitosti a pečlivé přípravě, o prezentaci své země a také o přátelství, která při této příležitosti vznikají. Noví přátelé mně dodnes chybí <3.

Jak ses cítila, když jsi stála na podiu?

Cítila jsem se dobře, protože díky pantomimě hraji v divadle a s vystupováním na podiu nemám problém. Některé soutěžící to měly naopak, bylo mně jich líto, třeba jedna soutěžící své vystoupení zničehonic přerušila a odešla. Součástí soutěže byla i prezentace národních krojů, já si ten svůj zapůjčila z obce Dražůvky na Kyjovsku. Samozřejmě nechyběla promenáda v plavkách, to jsem se ale moc dobře necítila. Soutěžící dívky měly ještě volnou disciplínu. Já si zvolila swingový tanec s prvky pantomimy, kterou mě naučila taneční lektorka Táňa během 3 měsíců. Ona také připravila taneční choreografii a přítel mně pomohl s pantomimou. Měla jsem trochu trému tancovat před diváky, ale musela jsem si vše v hlavě srovnat a brát své vystoupení jako trénink. A pocity při vyhlášení mého jména a titulu MISS DEAF EUROPE 2017 jsou nepopsatelné...plné emocí, dojetí, slziček i úsměvů.

Jak na tvé vítězství reagovalo tvoje okolí?

Oslavovali jsme společně v Praze. Jsem velice ráda, že má rodina přijela za mnou a podpořila mě na finálovém večeru v Kongresovém centru v Praze na Vyšehradě. Když moderátoři vyhlásili mé číslo 5, viděla jsem nad hlavami svých blízkých českou vlajku s nápisem Týniště nad Orlicí. Všichni pak pospíchali okamžitě blíže k podiu, aby mě mohli vyfotit. Také čeští neslyšící, přátelé ze všech koutů naší země se chtěli se mnou fotit, že jsem málem nestihla povinnou dražbu své korunky. Samozřejmě mně lidé blahopřáli osobně hned po finálovém večeru, psali zprávy, SMS i před 14 dny mně ještě blahopřáli. Dokonce doteď moji babičku a maminku v Týništi nad Orlicí lidé z města i okolí zastavují, vyptávají se, gratulují. Nikdy nebudu litovat toho, že jsem se rozhodla zúčastnit se této soutěže, reprezentovat naši zemi, vyzkoušet nepoznané. Získala jsem hodně, ale to nejcennější jsou nová přátelství s lidmi z celého světa a krásné vzpomínky.

Rozhovor s Adélou Kroulíkovou

Připravily: Kristýna Svobodová, Veronika Michajlowa

Pro náš rozhovor jsme si vybraly naši spolužačku Adélku, která nás zaujala tím, že je úspěšná ve fotbale a stala se kapitánkou týmu mladších zákyň FC Hradec Králové.

Od kolika let hraješ fotbal?

Fotbal hraju od mala, ale kdybych to měla upřesnit, tak od 6 let.

Proč jsi začala fotbal hrát?

Tak fotbal jsem začala hrát hlavně díky mému bráchovi a bratránkům, protože všichni hráli a hrají ho do teď.

Co tě na tomto sportu baví?

Na fotbale mě nejvíce baví to, že se mohu zlepšovat a poznávat nové lidi. Hlavně, že je to kolektivní sport.

Na jaké pozici hraješ?

Nejčastěji hraju v útoku, ale občas i chytám.

Jaký byl tvůj největší úspěch?

Můj největší úspěch byl se dostat do české reprezentace.

Jak často trénuješ? Jak probíhají tvé tréninky?

Trénuji každý den kromě neděle, to odpočívám. Mé tréninky probíhají naplno, zabývám se nejen fyzickými tréninky, ale i reflexními.

V kolika týmech jsi už byla?

Hrála jsem za FK Agria Choceň a teď hraju za FC Hradec Králové.

Jaké jsou tvoje fotbalové plány do budoucna?

Chtěla bych jít na fotbalovou akademii, ale hlavně mám jeden velký sen, a to se dostat do Sparty, je to můj nejoblíbenější tým v ČR, jejich zázemí a hlavně ta spolupráce s dívčím fotbalem je tam neskutečná.

Sleduješ zápasy fotbalu v televizi?

Sleduji jak českou ligu, tak hlavně španělskou a Ligu mistrů.

Jakému týmu fandíš?

V Česku to mám jasné, Sparta Praha, a v zahraničí jednoznačně Real Madrid.

A jak se ti líbí u nás ve škole?

Do naší školy chodím hodně ráda. Hlavně proto, že tu mám hodně kamarádů, jak v mé třídě, tak i v dalších třídách, a vždycky je s nimi sranda. Líbí se mi, že tu máme hodně sportovních akcí a kroužků, nebo to, že se třídou někdy přespáváme ve škole.

Anketa na téma Vánoce

Připravily: Anna Haladová, Zuzana Loufková

Jak se těšíte na Vánoce?

Monika Mondočková: Moc se těším na Vánoce, protože se sejdeme všichni z rodiny a bude tam dobrá atmosféra.

Anna Zahajská: Já se těším a nejvíc asi na tu atmosféru.

Adam Homolka: Tak normálně.

Mgr. Miroslav Koudelka: Celkem se těším, mám rád tu vánoční atmosféru.

Máte nějaké tradice, než si jdete rozbalit dárky?

Mgr. Tomáš Hurdálek: Tradicí zatím moc nemáme, ale letos začneme pouštět lodičky ze skořápek. A taky hodně zdobíme perníčky.

Anna Zahajská: My pouštíme lodičky a lijeme olovo.

Dominik Šikl: Jenom štědrovečerní večeři, jinak nic.

Mgr. Ivana Davidová: Když čistím kapra, tak si pár šupin dám pod talíř.

Co si přejete k Vánocům?

Dominik Šikl: No, to je těžký... všechno.

Mgr. Miroslav Koudelka: K Vánocům jsem napsal Ježíškovi o nějaké dobroty, nějaké dobré kulinařské pochoutky.

Monika Mondočková: Přála bych si k Vánocům počítač.

Adam Homolka: Chci vlastní „fitko“.

Co byste přáli jiným lidem k Vánocům?

Mgr. Ivana Davidová: Já bych jim přála zdraví na celý rok.

Mgr. Tomáš Hurdálek: Jiným lidem bych přál, aby našli takový ten vnitřní klid, protože pak je člověk opravdu šťastný a může to štěstí rozdávat dál.

Tomáš Grulich: Novýho psa.

Anna Zahajská: Hlavně štěstí a ať si ty Vánoce užijí.

Co tě napadne, když se řekne slovo Vánoce?

Wendy Malkevičová: Ježíšek

Erik Hloušek: Cukroví.

Sofie Zahradníková: Dárky.

Anetka Šrámková: Cukroví.

Sofie Kubcová: Dárky.

Adéla Sedláková: Štěstí, láska, radost a jídlo!

Co si přeješ od Ježíška?

Wendy Malkevičová: Domeček pro panenky.

Erik Hloušek: Iphone 5.

Sofie Zahradníková: Huawei.

Anetka Šrámková: Mýdlovou laboratoř.

Sofie Kubcová: Hatchimals (Věc, která se vylíhne z vajíčka.).

Adéla Sedláková: Powerbanku.

Jak cestuje Ježíšek?

Wendy Malkevičová: Na saních.

Erik Hloušek: Na kole.

Sofie Zahradníková: Vzduchem.

Anetka Šrámková: Na sáňkách.

Sofie Kubcová: Ve vzduchu.

Adéla Sedláková: Rychle jako svišť.

Kde shání Ježíšek dárky na Vánoce?

Wendy Malkevičová: Tesco.

Erik Hloušek: Lidl.

Sofie Zahradníková: V hračkářství.

Anetka Šrámková: V hračkářství.

Sofie Kubcová: Tesco.

Adéla Sedláková: Kaflaund.

Ze slohových prací na téma **Moje ideální partnerka**

Připravil: Tomáš Fuchsa

Moje ideální partnerka? To je těžká otázka, protože jsem dost náročný a vydržet se mnou není jednoduché. Já sám jsem malého vzrůstu, takže má partnerka by měla být ultra malinká. Z vlastní zkušenosti vím, jak hrozný je mít holku, která vám dovolí naprosto vše. Takže hlavní vlastnost je, aby měla svoji hlavu a já za ni nerozhodoval. Takže bych uznal, kdyby má přítelkyně navazovala moji urážku svojí urážkou. Chci, aby něco dělala, a ne, abychom jenom leželi na gauči, ale i jezdili na výlety a byla trochu aktivní. Rád bych, aby byla milá, ale v určitých chvílích malinko agresivní a vzala by věci do svých rukou. Mám rád jídlo, tak by aspoň mohla udělat vajíčka. Ohledně vzhledu chci, aby byla brunetka s většími boky. Ohledně hrudi mi na tom ani nezáleží. Dále by mohla mít hezké oči a pěkný úsměv. Hlavně, aby se o sebe starala a nosila hezké oblečení. Co by bylo velice špatně, tak to je obočí, které by vypadalo jako slimák.

Daniel Kopsa, 9.B

Chtěl bych vás seznámit se svou ideální partnerkou. Nejprve bych ji chtěl popsat, bohužel pochybuju o její existenci. Ale je nutné uvést, že moje partnerka by měla být bílé rasy. Moji partnerku si představuji povoláním politička. Ptáte se proč? V politice se totiž nejvíce krade, tudíž bych si přišel na slušný peníze. Chtěl bych, aby měla smysl pro humor (pro zájemkyně mám rád černý humor). Bohužel toto je konec popisu mé dokonalé kočky.

Michal Vošlajer, 9.B

Moje ideální partnerka by měla splňovat několik vlastností a věcí, které by dělat měla a neměla. Moc jich ale není. Co se týče vzhledu, představoval bych si spíše štíhlou postavu, na hlavě by měla mít spíše dlouhé vlasy, mohou být ale i kratší. Na barvě vlasů mi nezáleží. A ještě by měla mít dobrou sexuální přitažlivost.

Tomáš Fuchsa, 9.B

Jak dobře se známe

Připravila: Anna Haladová

Vybrala jsem si dvě kamarádky Káťu Davidovou (8.B) a Denču Litenovou (9.A).

Kdy se narodila ta druhá?

Kačka: Narodila se 7. 6.

Denča: Asi 18. 1.

Její nejoblíbenější barva?

Kačka: To vím, fialová.

Denča: Modrá.

Kde jste se poznaly?

Kačka: Ve škole.

Denča: No, ve škole?

Nejlepší společný zážitek?

Kačka: Když jsme byly na horách a zjistily jsme, že jsme vlastně sestřenky.

Denča: Všechny jsou nejlepší.

Školní parlament

Připravil: Tomáš Fuchsa, předseda parlamentu

Náš školní parlament zahájil pravidelnou činnost po návštěvě akce s názvem Setkání školních parlamentů v Třebechovicích pod Orebem, kde vybraní zástupci našeho týmu byli poučeni o jeho správném fungování. Od té doby se scházíme každý týden střídavě ve středu a v pátek v učebně 204, popřípadě ve velké sborovně. Z každé třídy, od 3. až do 9., jsou zvoleni 2 zástupci, kteří jsou přítomni na každé schůzce. Celkový počet našich "parlamentáků" činí 24 žáků. Na našich schůzkách se zabýváme návrhy na pořádání různých akcí na naší škole, které jsou následně námi projednávány. V nedávné době náš parlament schválil konání pyžamového dne, který se bude konat 1. února a také se na 28. 3. chystá akce s názvem Den naruby. Mimo jiné byla také projednávána budoucnost peněz získaných ze sběru papíru, za které se pořídí nové školní sportovní dresy.

Sport na naší škole

Připravil: Tomáš Fuchsa

Historický úspěch na turnaji v kin-ballu!

Ve středu 11. října 2017 jsme se vydali na mezinárodní turnaj v kin-ballu do Hradce Králové, kterého se zúčastnilo dvacet týmů, z nichž čtyři přijely z Mnichova, dva z německého Neustadtu a dva vynikající týmy ze slovenského městečka Vrbové. Na tomto turnaji se našemu týmu dlouhodobě nedaří dle našich představ, a proto jsme se jeli poprat o dobrý výsledek, a to i navzdory silné mezinárodní konkurenci. Náš tým ve

složení Elen Semrádová, Áďa Chudobová, Terka Hejná, Anička Haladová, Eliška Dudová, Tomáš Fuchsa, Dan Kopsa a Lukáš Sazima nakonec obsadil 4. místo a vybojoval tak nejlepší výsledek naší školy na tomto turnaji v historii.

Atletický víceboj

V tomto období v naší škole probíhá při hodinách tělesné výchovy atletický víceboj, který je organizován panem učitelem Hurdálkem. Žáci si tak vyzkouší několik tradičních i méně tradičních disciplín, ve kterých si vyzkouší například svůj postřeh, rychlost, výdrž nebo ohebnost. V konečném sečtení všech výsledků se žáci dozvědí sport, který je pro ně nejvhodnější.

Pro odreagování

Připravily: Denisa Litenová, Natálie Čejková

M	A	T	E	M	A	T	I	K	A
E	A	V	Ř	Í	N	E	S	E	D
T	B	S	Á	Č	Z	O	U	R	Á
O	E	S	A	N	O	R	M	A	R
D	C	D	L	R	CH	I	S	M	A
A	E	Ž	O	W	Y	E	A	I	M
X	D	Ů	R	A	Z	K	R	K	A
Y	A	E	Š	R	Ý	M	E	A	K

MATEMATIKA, ABECEDA, KAMARÁD,
RÝM, METODA, TEORIE, ERASMUS,
KERAMIKA, DŮRAZ, TV, MÍČ

A	K	A	D	E	M	I	E	P	K
F	Z	K	A	Ž	P	T	Ú	Ř	L
R	A	O	CH	K	I	K	Í	S	A
Á	R	N	Ň	Š	O	D	Ž	O	V
Z	Ů	E	E	L	A	O	Á	K	I
E	D	C	Y	F	I	X	K	O	C
K	Í	N	L	O	K	Š	E	L	E
P	E	N	Á	L	A	H	I	N	K

AKADEMIE, LAVICE, KŘÍDA, ÚKOLY,
ŠKOLNÍK, DŮRAZ, FRÁZE, SOKOL,
PENÁL, SEŠIT, KNIHA, ŽK, ŽÁK, KONEC,
FIX

P	O	CH	V	A	L	A	E	C	I	N	B	E	Č	U
R	A	J	A	K	M	Á	N	Z	O	W	K	D	Č	P
A	S	P	O	L	U	Ž	Á	K	Ý	Í	O	I	L	S
V	P	Ř	E	D	M	Ě	T	U	M	CH	T	M	E	A
Í	V	R	CH	Í	M	S	K	Á	Á	E	A	A	L	C
T	A	B	U	L	E	C	P	Z	L	CH	B	X	K	Í
K	P	R	O	P	I	S	K	A	F	Y	U	I	Y	S
O	W	R	O	B	S	A	P	O	Z	N	Á	M	K	A

POCHVALA,
SBOR,
ZNÁMKA,
PSACÍ,
PRAVÍTKO,
UČITEL,
LELKY,
SPOLUŽÁK,
PŘEDMĚT,
UČEBNICE,

PROPISKA, TABULE, SMÍCH, POZNÁMKA.

Need for Speed Pro Street

Připravil: Luboš Zaňka

Závodní arkádová hra se závody různých druhů, mnoho aut, různé značky automobilů, plno možností tuningu. Možnost vytvořit si vlastní turnaj (race day).

Najdete tu značky firem např. Nissan, BMW, Porsche atd.

Vydavatelem Electronic Arts (EA). Vyrobeno na platformy PC, PS3, XBOX 360, PS2, PSP, NINTENDO DS, WII

První díl byl vydán v roce 1994. Už bylo vyrobeno 24 dílů této série.

Hru doporučuji si zahrát, na ten rok výborná grafika, tuto herní sérii mám dost oblíbenou.

Tip na výlet – Prachovské skály

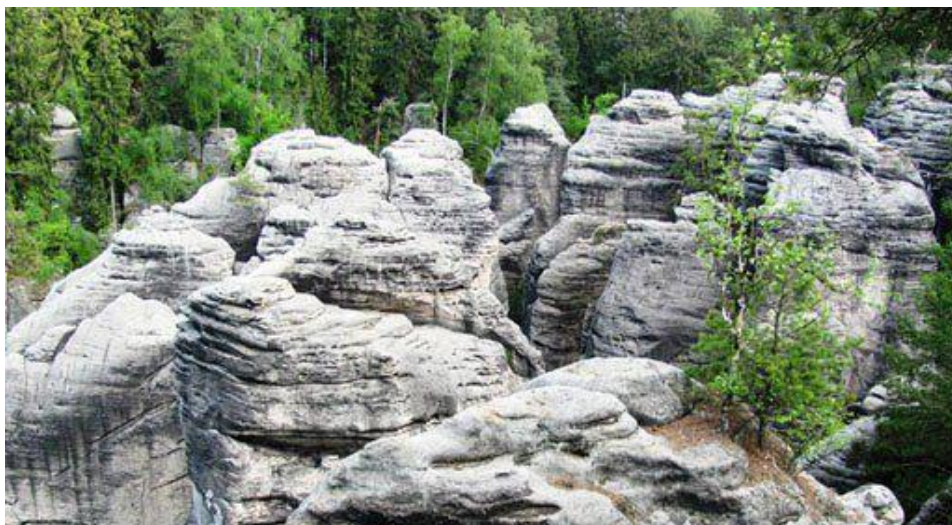
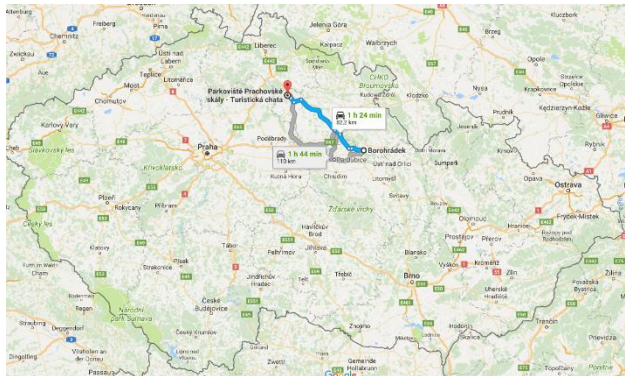
Připravil: Jiří Bahník

Názory ostatních:

Kristýna Novotná 8.A: Hodně schodů, ale krásná krajina.

Kateřina Davidová 8.B: Hodně schodů a krásné zážitky.

David Urban: Líbilo se mi, že se chodilo po vysokých skalách.

Informace

- Prachovské skály jsou součástí celku Jičínská pahorkatina.
- Jsou zde archeologické nálezy dokazující, že lidé zde žili již v pravěku od doby kamenné.
- Návštěvnost veřejnosti je odhadován na 300 000 lidí ročně.
- Od sklonu 19. století se skály staly cílem horolezců a turistů.

Ohlédnutí za uplynulým obdobím

Připravili: Pavlína Raková, Luboš Zaňka, Kateřina Sejkorová

Poznáváme památky – Náchod

Mikuláš, andělé a čerti na návštěvě

Vánoční jarmark

Žáci 4. a 5. ročníku na turnaji ve vybíjené

Předškoláci u nás

Setkání zástupců žakovských parlamentů

Den otevřených dveří

Poznáváme památky – Nové Město nad Metují

Z babiččiny půdy aneb Historie nás baví

5. sportovní hry seniorů

Slavnostní zahájení školního roku 2017-18

Zeptaly jsme se paní ředitelky Ivy Příbylové

Připravily: Kristýna Novotná, Kristýna Svobodová

Co se Vám v poslední době ve škole líbilo?

Líbilo se mi toho určitě hodně. Pokud se vrátím až do září, tak by to byly sportovní hry seniorů, při kterých vedle zaměstnanců školy vydatně pomáhali i naši žáci. Úspěšný byl i netradiční úvod do dějepisu s názvem Z babiččiny půdy aneb Historie nás baví. Líbil se mi samozřejmě den otevřených dveří a s ním spojená spolupráce starších a mladších žáků. Myslím, že jsme všichni rádi, že pokračuje projekt Poznáváme památky i že je více vidět práce žákovského parlamentu. K naší škole neodmyslitelně patří výborné sportovní výsledky – v říjnu jsme se radovali ze čtvrtého místa na mezinárodním turnaji v kin-ballu. Velkou pochvalu zasluhují všichni, kteří se podílejí na zdárném průběhu již 22. vánoční akademie. Je skvělé, že se do programu zapojily všechny třídní kolektivy, je prima, že všichni nacvičují s velkou chutí. A v neposlední řadě mě potěšil vznik školního časopisu. Držím palce, aby byl zdárným nástupcem Školovin, které vycházely před několika lety.

Co se ve škole připravuje?

V lednu se uskuteční již třetí novodobý školní ples, který připravuje SRPŠ při naší škole. Deváťáky v lednu čeká program O nemoci AIDS, lásce, sexu a věrnosti, mezi předáním vysvědčení a pololetními prázdninami proběhne tzv. pyžamový den, jehož organizaci má na starosti žákovský parlament. V úterý 6. února pojedeme v rámci předplatného do Klicperova divadla na představení Osm žen a pak se někteří můžete těšit na lyžařský výcvik a všichni na další díl programu Kouzelná planeta a projektový den.

Zároveň mi dovoluťe touto cestou popřát všem příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce jen to nejlepší. ☺

Soutěž pro žáky 1. stupně

Namalujte obrázek na téma zima a předejte jej třídní učitelce/třídnímu učiteli do 15. 2. 2018.

Redakce školního časopisu vybere tři nejlepší obrázky. Autoři těchto tří obrázků se mohou těšit na malou odměnu. 😊

Soutěž pro žáky 2. stupně

Vyfoťte co nejoriginálnější selfie s tímto vydáním časopisu Školní Věštec. Vaše fotky zasílejte do 15. 2. 2018 na e-mail mp.boro@seznam.cz. Jako předmět uveďte „Selfie – soutěž“. V e-mailu uveďte Vaše jméno a příjmení.

Redakce školního časopisu vybere tři nejlepší fotografie. Autoři těchto tří fotografií se mohou těšit na malou odměnu. 😊

Co mám na srdci

Rádi přivítáme Vaše náměty, připomínky či názory na e-mailové adrese mp.boro@seznam.cz. Jako předmět uveďte „Školní věštec“.